

BÀI KHÔNG TÊN 15

Vũ Thành An

Ngày nào ta còn có nhau biết đâu mai sau đẹp

xấu, dòng đời vui buồn trôi mau thoáng đây đã bạc mái đầu. Tình

nào đã hằn vết đau của sâu con tim nhỏ máu, người tình xưa giờ nơi

đâu bóng kim thăm thăm biển sâu. Người đi người đi để

lại ta cuồng si. Người đi người đi chết trong ta một kỳ.

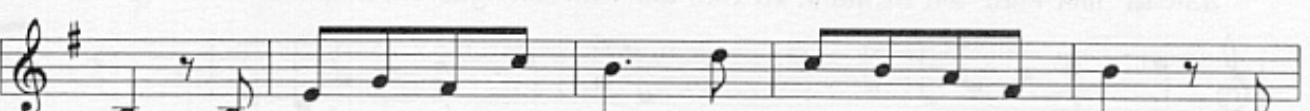
Giờ đây sự sống phá tan hoang hoài vọng, mùa đông gần tới còn

gì nữa trông mong? Đoạn đường xưa người tiễn ta, mãi

thôi in sâu vào nhớ, nửa đời vẫn còn ngu ngơ tóc khô phiêu bạt bến

bờ. Còn một nhịp cầu bước qua, đáy sông sao thăm thăm quá, biển

đời dẫu còn phong ba vẫn ta vẫn chỉ mình ta.